

ikke ubetydelige Indtægter, som baade den „Verlingske Tidende“ og tilbels maasse ogsaa Stiftstidenderne hidtil have haat af deres Eneret. Man har vel indvendt imod Flertallets Forslag, at det vilde være vanskeligt for Regjeringen at finde en Mand, som vilde være passende til at foretaa Udgivelsen af en Tidende som den paataente. Dette kan Flertallet ikke anerkjende, da hele Arbeidet ved denne Tidende vil bestaa i at ordne et indleveret Materiale paa hensigtsmæssig Maade og læse Korrektur paa det. Forøvrigt staar det jo Regjeringen aldeles frit for at overlade det Hele til en eller anden driftig Forretningsmand. Fremdeles har man ment, at Tidenden vilde faae et baade saa blandet og stort Indhold, at Publikum ikke let vil kunne finde Rede deri; heller ikke denne Indvending har Flertallet kunnet tillegge nogen Betydning, da det maa gaa ud fra, at Vedkommende vil forstaa at samle det Uensartede nogenlunde hvert for sig, og under alle Omstændigheder føler Flertallet sig overtydet om, at derved, at den nye Tidende bliver et Dagblad, skal en meget bedre Ordning kunne indtræde end den, der findes Sted ved den nuværende Ministerialtidende. — Flertallet har endvidere ment, at den tvungne stedlige Kundgjørelse helst maatte ophæves ved samme Leilighed. Den hidtilværende Kundgjørelse i Stiftstidenderne har for mange af Landets Egne været saagodt som frugtesløs, fordi vedkommende Stiftstidende aldeles ingen Udbredelse har haat der. Privilegiet har forsaavidt snarere gjort Skade, idet det undertiden har skaffet en eller anden Avis en Udbredelse, som den ellers ikke vilde have haat, hvorved dygtigere Konkurrenter ere blevene trængte tilbage. Lovforslaget vil nu vel sætte Amtstidender istedetfor Stiftstidender, men derved vilde de tvungne Befjendtgjørelser alligevel ikke naae en ligelig og tilstrækkelig Udbredelse. Det vil desuden være meget vanskeligt for Indenrigsministeren, selv efter Indstilling enten fra Embedsmænd eller fra de kommunale Raad, at træffe et passende Valg mellem de mange Amtsplade. Flertallet tvivler ikke om, at naar alle Befjendtgjørelser komme i den officielle Tidende, da vilde de stedlige Blade optage saadanne af dem, som maatte have Interesse for deres Egn og Kreds.

Suorvel Flertallet erkjender, at den nuværende Befjendtgjørelse i Stiftstidenderne ikke har meget at betyde, i alt Fald for fleres Vedkommende, saa har man dog i Overensstemmelse med hvad Lovgivningsmagten ellers i lignende Tilfælde pleier at gjøre, ment at burde tage et billigt Hensyn til de nuværende Privilegiehavere, og foreslaar derfor at lade dem beholde deres nuhavende Eneret i 10 Aar aldeles ubeskaaren — et Forslag, der turde være lige saa gunstigt for dem som Regjeringens. Et Par Mindretal mene dog, at man gaar Gierne af de nuværende Stiftstidender for nær ved kun at lade dem beholde deres Privile-

gier i 10 Aar, og stiller derfor Underændringsforslag.

Undertegnede Tauber nærer nogen Tvivl, om, at de stedlige Blade, som have størst Udbredelse og derfor mindst behøve at tage Hensyn til Konkurrencen, vilde optage efter Statstidenden alle de Befjendtgjørelser, som det Offentlige maa ønske bragte til den paagjældende Egn's Kundskab. Derfor antager jeg, at det tilsigtede Diemed ikke tilfulde vil naas undtagen ved tillige at paabyde Kundgjørelse i stedlige Tidender, og i saa Henseende vilde jeg foretrække den af Udvalgets Flertal ifjor foreslaaede Ordning med Tidender for hver Krets-kreds, valgte af Indenrigsministeren efter indhentet Erklæring fra de kommunale Raad og under Hensyn til Tidendernes Udbredelse i Kretskrebsen. Da jeg imidlertid med Flertallets øvrige Medlemmer lægger afgjørende Vægt paa, at det almindelige Befjendtgjorelsesblad bliver en af Regjeringen udgiven Tidende, og tillige maa erkjende den af Flertallet foreslaaede Ordning for mere tilfredsstillende end den nuværende, under hvilken de officielle Befjendtgjørelser slet ikke komme til den store Mængdes Kundskab, i langt over Halvdelen af Landet, har jeg, i alt Fald for Tiden, undladt at stille noget Forslag om Oprettelsen af stedlige Befjendtgjorelsesfestidender ved Siden af Statstidenden, og slutter mig til Forslaget om, at sidstnævnte Blad skal være eneste officielle Befjendtgjorelsesfestidende for hele Landet, naar den Frist udløber, som Flertallet indrømmer de nuværende Giere af Stiftstidenderne.

Udvalgets Mindretal (Lybye, Mørk og Schjørring) kan ikke billige, at man nu vil forlade den Ordning, der ifjor blev vedtagen af Tinget ved anden Behandling, og derved rimeligvis udsætter Sagens Gjennemførelse for nye Vanskeligheder. Vi anse det ikke for nogen i praktisk Henseende helbig Løste, at man vil samle den nuværende Ministerialtidendes Indhold og de retslige Kundgjørelser for hele Landet i eet Dagblad, der formentlig ikke vil kunne paaregne nogen stor Udbredelse og saaledes neppe vil kunne afgive nogen Indtægt for Statskassen, medens det andet Formaal, der skulde efterstræbes ved denne Reform, nemlig en større Udbredelse af Befjendtgjorelsernes Indhold i de enkelte mindre Kreds, heller ikke vil blive naaet, naar al tvungen Kundgjørelse i de stedlige Blade skal bortfalde. Flertallet har vel ment, at de stedlige Blade nok vilde optage, hvad der vedrørte deres Egne. Derpaa tør Mindretallet dog ingenlunde stole og maatte meget beklage, om vigtige Befjendtgjorelser's Udbredelse skulde være afhængig af rene Tilfældigheder. — Mindretallet maa saaledes i det